

366. Tiszta, égi béke

James Mountain
(1843–1933)

Tisz-ta, é - gi bé - ke, a - mit Is - ten
 ad, Á - rad szent fo - lyam - ként
 itt a föl-dön át. Mély és gaz-dag ár - ja
 Bé-ke, mit az Úr ad,
 öm - lik éj s na - pon, El - len - áll - ha -
 bé - ke, tiszt - ta, mély, Lel-kem-ről Te
 tat - lan, cso - dás ha - ta - lom.
 bút, bajt, gon - dot el - vet - tél.

2. Hogyha e folyamba lelkem elmerül, A gonosz hatalma engem elkerül. Habja minden gondot messze elragad, Tiszta, égi békét, szent nyugalmat ad.

Béke, mit az Úr ad...

3. S bárha váltakoznak éj s nap itt alant, Boldogságom napja folyvást fönnmarad. Béke árja hordoz, rám a nap, ragyog, S ajkam egyre zengi: „Mily boldog vagyok!” *Jézus, benned rejlik Béke, tiszta, mély, Lelkemről Te bút, bajt, gondot elvettél.*

Anna Weling (1837–1900) – Vargha Gyuláné (1863–1947)